

C-70/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. február 1.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. január 27.

Fellebbező:

Viagogo AG

Ellenérdekű felek:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Az eljárásban részt vesz:

Ticketone SpA

Az alapeljárás tárgya

A Viagogo AG által a TAR Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) azon ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amellyel a TAR Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) elutasította az Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (távközlési felügyeleti hatóság, Olaszország) azon határozata ellen benyújtott keresetét, amely közigazgatási bírságot szabott ki vele szemben, mivel a szórakoztató rendezvényekre szóló belépőjegyeket az engedélyezett elsődleges piaci névleges árnál magasabb áron kínálta eladásra.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Egyrészt a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló

2000/31/EK irányelv, másrészt az arányosság elvének, valamint a verseny és a szabad mozgás korlátozásának értelmezése, különös tekintettel az EUMSZ 56., EUMSZ 102. és EUMSZ 106. cikkeire, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikkére.

Az előzetes döntéshozatalra utalás jogalapja: EUMSZ 267. cikk.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Ellentétes-e a 2000/31/EK irányelvvel és különösen annak az EUMSZ 56. cikkel összefüggésben értelmezett 3., 14. és 15. cikkével a rendezvényekre szóló jegyeknek a másodlagos piacon történő értékesítésére vonatkozó azon tagállami szabályozás alkalmazása, amely kizárja a jelen eljárás felpereséhez hasonló, az Unión belül tárhely-platformot működtető üzemeltető számára, hogy a másodlagos piacon rendezvényekre szóló jegyek értékesítéséhez harmadik személyek részére hirdetési szolgáltatást nyújtson, és ezt a tevékenységet kizárólag az eladók, a rendezvényszervezők vagy a hatóságok által az elsődleges piacon hitelesített rendszeren keresztül történő jegy kibocsátásra vonatkozóan kiadott engedéllyel rendelkező más jogalanyok részére tartja fenn?

2) Ellentétes-e az EUMSZ 106. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 102. cikkel a rendezvényekre szóló jegyek értékesítésére vonatkozó azon tagállami szabályozás alkalmazása, amely a jegyek másodlagos piacával kapcsolatos valamennyi szolgáltatást (és különösen a közvetítést) kizárólag az eladók, a rendezvényszervezők vagy a hatóságok által az elsődleges piacon hitelesített rendszeren keresztül történő jegy kibocsátására vonatkozóan kiadott engedéllyel rendelkező más jogalanyok számára tartja fenn, és kizárja e tevékenységet a 2000/31/EK irányelv 14. és 15. cikke értelmében vett tárhelyszolgáltatóként működni kívánó, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó jogalanyok tekintetében, különösen akkor, ha – mint a jelen ügyben is – az ilyen fenntartás azt eredményezi, hogy az elsődleges jegyértékesítési piacon erőfölényben lévő piaci szereplő kiterjesztheti erőfölényét a másodlagos piacon nyújtott közvetítői szolgáltatásokra?

3) Az európai szabályozás és különösen a 2000/31/EK irányelv értelmében a passzív tárhelyszolgáltató fogalma csak akkor használható-e, ha nem végeznek olyan tevékenységet, amely a felhasználók által közzétett tartalom szűrésével, kiválasztásával, indexelésével, rendszerezésével, katalogizálásával, összesítésével, értékelésével, felhasználásával, módosításával, kivonatolásával vagy népszerűsítésével kapcsolatos, amelyek példálózó jellegű mutatók, és amelyeknek nem kell együttesen fennállniuk, mert önmagukban a szolgáltatás vállalati irányítására és/vagy a felhasználók hűségének növelésére irányuló, a felhasználói magatartás értékelésére szolgáló technika alkalmazására utaló körülményeknek tekintendők, vagy a kérdést előterjesztő bíróság feladata e körülmények jelentőségének értékelése oly módon, hogy egy vagy több ilyen körülmény

fennállása esetén is a szolgáltatás semlegessége, amely a passzív tárhelyszolgáltatónak való minősítéshez vezet, tekinthető elsődlegesnek?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3., 14. és 15. cikke

Az arányosság elve; a verseny és a szolgáltatások szabad mozgásának korlátozása (EUMSZ 56., EUMSZ 102. és EUMSZ 106. cikk).

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikke

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A 2016. december 11-i 232. sz. módosított és kiegészített törvény 1. cikke, amelynek értelmében:

„545. bekezdés: Az adóelkerülés és az adócsalás elleni küzdelem, valamint a fogyasztóvédelem és a közrend biztosítása érdekében a szórakoztató rendezvényekre szóló belépőjegyek olyan személy által történő [...] értékesítése, aki vagy amely nem a jegykibocsátó rendszerek jogosultja, akár külön szerződés vagy megállapodás alapján, 5000 eurótól 180 000 euróig terjedő közigazgatási bírsággal büntetendő [...], kivéve, ha a cselekmény bűncselekményt valósít meg, ha pedig a cselekményt elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül követték el, az 546. bekezdésben megállapított szabályokkal összhangban a tartalom eltávolításával vagy a legsúlyosabb esetekben a jogsértést megvalósító weboldal elérhetetlenné tételével büntetendő, a kártérítési keresetek sérelme nélkül. [...] Nem büntetendő a szórakoztató rendezvényekre szóló belépőjegyek természetes személy által alkalmi jelleggel történő, a névleges árnak megfelelő vagy annál alacsonyabb áron történő értékesítése, feltéve, hogy az nem kereskedelmi célú.

[...]

545 quater. bekezdés: Az elsődleges viszonteladói weboldalak, az engedélyezett jegypénztárak vagy a rendezvény hivatalos weboldalai biztosítják a névre szóló belépőjegyek továbbértékesítésének lehetőségét, valamint megfelelő láthatóságot és nyilvánosságot biztosítanak a továbbértékesítéshez, közvetítőként eljárva és az adatok módosítása révén [...]. A természetes személyek részére így továbbértékesített jegyet névértéken és felár nélkül kell értékesíteni, a kizárólag a kezeléssel kapcsolatos észszerű költségek felszámítása [...] lehetőségének sérelme nélkül [...]. [A fent említett weboldalak] emellett lehetővé teszik a név ingyenes módosítását is a felhasználó személyes adatainak módosításával, és csak a kezeléssel kapcsolatos észszerű költségek számolhatók fel.”

A fenti rendelkezések végrehajtásáról szóló, 2018. március 12-i miniszteri rendelet. 3. cikke: „(1) A belépőjegyek automatizált jegyértékesítési rendszereken keresztül történő értékesítése hatékonyságának és számítógépes biztonságának növelése érdekében a kibocsátó rendszerek jogosultjai biztosítják, hogy [...] a szórakoztató rendezvényekre szóló belépőjegyek elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül történő értékesítése kizárólag olyan számítógépes rendszereken keresztül történjen, amelyek képesek megkülönböztetni a természetes személy által és az automatizált program által történő hozzáférést, és megakadályozzák az ilyen program általi vásárlást, és képesek a vásárló azonosítására.

(2) Az Agenzia delle Entrate (adóhatóság, Olaszország) igazgatójának az Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (távközlési felügyeleti hatóság) való egyeztetést követően, az e rendelet közzétételétől számított százhusz napon belül elfogadott határozatával meghatározzák az (1) bekezdésben említett informatikai rendszerek megvalósítására vonatkozó műszaki előírásokat, amelyekkel kapcsolatban a jogosult jogalanyok az Agenzia delle Entrate-hoz (adóhatóság) fordulnak alkalmasságuk elismerése érdekében. Ugyanezen határozat meghatározza az említett műszaki előírások végrehajtásának részletes szabályait és határidejét.”

A 2000/31/EK irányelvet a nemzeti jogba átültető 2003. április 9-i 70. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 16. és 17. cikke.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A zenei rendezvények szervezésének ágazatában működő vállalkozások, az elsődleges piacon zenei rendezvényekre jegyeket értékesítő vállalkozások és a vonatkozó szakmai szövetségek által benyújtott számos panaszt követően az Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (távközlési felügyeleti hatóság) ellenőrzéseket végzett a „viagogo.it” weboldalon, amelyet a fellebbező, egy svájci jog szerinti társaság kezel.
- 2 Ezen eljárás végén e hatóság a 2020. március 16-i 104/20/CONS. sz. határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) 3 700 000 euró összegű közigazgatási bírságot szabott ki a fellebbezővel szemben, mivel 2019 márciusa és májusa között a 232/2016. sz. törvény 1. cikkének 545. bekezdését megsértve az engedélyezett elsődleges értékesítési oldalakon szereplő névleges árnál magasabb áron bocsátott értékesítésre koncertekre és előadásokra szóló jegyeket.
- 3 Az érintett társaság e határozat megsemmisítése iránt keresetet nyújtott be a TAR Laziohoz (Lazio tartomány közigazgatási bírósága), amelyet a kérdést előterjesztő bíróság előtti jelen eljárás tárgyát képező fellebbezéssel megtámadott ítéletben elutasítottak.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A fellebbező a TAR (tartományi közigazgatási bíróság) ítéletének és ennek megfelelően a megtámadott határozatnak a megsemmisítését kéri, többek között a következő indokokra hivatkozva:
- a tévesen aktív tárhelyszolgáltatónak minősített fellebbező által végzett tevékenység jellegének téves értelmezése, aminek következtében tévesen tulajdonították a fellebbezőnek a törvény által tiltott magatartást; a 2000/31/EK irányelv 3., 14. és 15. cikkének, valamint az átültető 70/2003. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 16. és 17. cikkének megsértése;
  - a 232/2016. sz. módosított és kiegészített törvény 1. cikke 545. és 545 quinquies bekezdésének megsértése;
  - az ítélet indokolásának hiánya a megtámadott határozat és az annak alapjául szolgáló jogszabályok uniós joggal, különösen a 2000/31/EK irányelvvel, valamint a versenykorlátozások és a szolgáltatások szabad mozgásának tilalmával (az EUMSZ 56., EUMSZ 102. és EUMSZ 106. cikk), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikkével való összeegyeztethetlensége tekintetében.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

A) A fellebbező társaság által végzett tárhelyszolgáltatási tevékenység minősítése

- 5 Először is a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy 2017-ben ugyanezen fellebbezővel szemben egy másik hatóság (Autorità garante della concorrenza e del mercato, olasz verseny- és piacfelügyeleti hatóság) már kiszabott pénzbírságot tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt, amely többek között a következőkből állt: i. a felajánlott jegy szektora vagy sora feltüntetésének elmulasztása; ii. a jegy névértékére vonatkozó információ nélkül csak az eladó által javasolt ár feltüntetése; iii. a keresett jegyeknek a kereslethez képest fennálló alacsony számának megjelölése; iv. a „Viagogo-Official site” kifejezés, amely megtévesztheti a fogyasztót az oldalon található ajánlatok valódi természetét illetően a hivatalos kereskedő által kínálnál magasabb árú jegyek tekintetében. Ezt a határozatot a kérdést előterjesztő bíróság a 2019. évi 4359. sz. ítéletével megsemmisítette, amely bíróság lényegében megállapította, hogy a szóban forgó társaság „passzív” tárhelyszolgáltató volt, és mint ilyen nem felelős a neki felrótt tisztességtelen gyakorlatokért.
- 6 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az e korábbi ítéletben foglalt megállapítások a jelen ügyben is hasznos elemekkel szolgálhatnak, mivel mind az említett ügyben hozott határozat, mind a megtámadott határozat a fellebbező társaság ugyanazon tevékenységére vonatkozik, amely társaság aktív vagy passzív tárhelyszolgáltatónak való jogi minősítése az egyik vitatott kérdés a fellebbező és az Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni között.

7 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság e megkülönböztetés főbb szempontjaira és hatásaira utal, különösen a 70/2003. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, az azzal átültetett 2000/31/EK irányelv és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján.

7.1. Általánosságban az internetszolgáltató az a jogalany, aki vagy amely megszervezi a felhasználók számára az internethálózathoz való hozzáférést és a hálózat használatához kapcsolódó szolgáltatásokat, amelyek konkrétan i. az egyszerű továbbításból, ii. a gyorsítótárolóban történő rögzítésből (caching) és iii. az információátárolásból (tárhelyszolgáltatás) állhatnak.

7.2. Ez utóbbi tevékenységgel kapcsolatban a Bíróság ítélkezési gyakorlata kétféle tárhelyszolgáltatót különböztet meg. Egyrészt van a „passzív” tárhelyszolgáltató, amely pusztán technikai és automatikus szolgáltatásnyújtási tevékenységet végez, aminek következtében e szolgáltatóknak nincsen tudomásuk az azon személyek számára továbbított, illetve tárolt információkról, akiknek vagy amelyeknek a szolgáltatásaikat nyújtják, és nem gyakorolnak felettük ellenőrzést sem. Másrészt van az „aktív” tárhelyszolgáltató, amelynek tevékenysége nem korlátozódik az imént említettekre, hanem a nyújtott szolgáltatás tartalmára is vonatkozik (az Európai Unió Bíróságának 2018. augusztus 7-i ítéletének 47. és 48. pontja).

7.3. Mivel a számítástechnikai jogsértéseket valójában az internetszolgáltatók tevékenysége teszi lehetővé, felmerült annak szükségessége, hogy e szolgáltatók felelősségét is megállapítsák, és/vagy legalábbis bevonják őket az ilyen jogsértések megelőzésére és megszüntetésére irányuló tevékenységekbe.

7.4. Az európai uniós jogalkotó és következtetésképpen a nemzeti jogalkotó azt a döntést hozta, hogy a jogellenes károkozásért való felelősségre vonatkozó meglévő szabályokat (az olasz polgári törvénykönyv 2043. cikke) és általánosabban a polgári jogi felelősségre vonatkozó általános szabályokat kiegészítik az internetszolgáltatók felelősségére vonatkozó további különös rendelkezésekkel, amelyek a végzett szakmai tevékenység műszaki szempontjai alapján „fokozatosan” alkalmazandók.

7.5. Ebben az összefüggésben a nemzeti ítélkezési gyakorlat kizárta a tárhelyszolgáltató felelősségét a tárolt adatok manipulálásának hiányában, amint az a „passzív” tárhelyszolgáltatás esetében történik. Ezzel szemben megállapították azokat az elemeket, amelyek alkalmasak az „aktív” tárhelyszolgáltatás fogalmának meghatározására, beleértve a felhasználók által közzétett tartalom szűrésére, kiválasztására, indexelésére, rendszerezésére, katalogizálására, összesítésére, értékelésére, felhasználására, módosítására, kivonatolására vagy népszerűsítésére irányuló tevékenységeket, amelyek a szolgáltatás vállalati irányításával vagy akár a felhasználók hűségének növelésére irányuló, a felhasználói magatartás értékelésére szolgáló technika alkalmazásával valósulnak meg.

7.6. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint – amely az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésben e megközelítés megerősítését kéri a Bíróságtól – a fent felsorolt tényezők szükségszerűen példálózó jellegűek, és nem feltétlenül kell együttesen fennállniuk tekintettel a technológiai fejlődésre is. Véleménye szerint az bír jelentőséggel, hogy olyan magatartásról legyen szó, amely lényegében a tartalomnak a felhasználók általi felhasználását nem passzív módon kiegészíti és gazdagítja, és ennek a körülménynek a konkrét megítélése továbbra is az érdemben eljáró bíróság feladata.

b) A verseny és a szolgáltatások szabad mozgásának korlátozása

- 8 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésében bizonyos kétségeket fogalmaz meg a versenyre és a szolgáltatások szabad mozgására irányuló korlátozások arányosságára vonatkozó elv alkalmazásával kapcsolatban, amely korlátozások szerinte a jelen ügyben fennállnak.
- 9 Közelebbről, a fellebbező az Európai Unióban egy egységes internetes platformon keresztül tevékenykedik, amely a jegyeknek a felhasználók közötti viszonteladása érdekében a kereslet és a kínálat találkozási pontjaként (piactér) működik. Az ügy különösen a jegyek másodlagos piacát érinti, amelyen kínálati oldalról a szervezők vagy elsődleges jegyértékesítők kivételével minden jeggyel rendelkező és azt értékesíteni kívánó személy tevékenykedik, keresleti oldalról pedig azok a felhasználók, akik a másodlagos piacon keresnek jegyet, általában azért, mert az az elsődleges piacon már nem vagy csak megfizethetetlen áron érhető el.
- 10 Az olasz jog és különösen a 232/2016. sz. törvény 1. cikkének 545. és 545 quarter bekezdése szerint a jegyek másodlagos piacon történő értékesítése csak akkor jogszerű, ha azt alkalmi jelleggel, azaz fogyasztók és nem hivatásszerűen végzik, a jegyen feltüntetett névleges árat meg nem haladó áron. Az egyetlen megengedett kivétel az elsődleges piac szereplőire vonatkozik, akik jogosultak megváltoztatni a jegyen feltüntetett nevet az ár megváltoztatása és további díjak nélkül, kivéve a kezelési költségeket. E rendelkezések célja az adóelkerülés és az adócsalás elleni küzdelem, a fogyasztóvédelem és a közrend védelme, amely rendelkezéseket büntetőjogi szankciókon túl – amennyiben a cselekmények bűncselekménynek minősülnek – közigazgatási bíróságok is támogatnak. Végezetül az említett egyetlen kivételtől eltekintve a piaci szereplőknek tilos kereskedelmi céllal részt venniük a másodlagos piacon.
- 11 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság relevánsnak tartja a fellebbező által felvetett kétségeket, aki szerint egy ilyen korlátozó intézkedés nem képes különbséget tenni az általa védett közérdekre nézve káros és nem káros magatartások vagy gazdasági tevékenységek között. Pontosabban, a rendelkezés megfogalmazása olyan, hogy a tárhelyszolgáltatókra is kiterjed, függetlenül azok „aktív” vagy „passzív” státuszától, és ezért elvontan alkalmas arra, hogy teljes mértékben megtiltsa a gazdasági tevékenység gyakorlását, mind annak jogszerű, mind pedig esetlegesen jogellenes megnyilvánulásaiban.

- 12 A vitatott jogszabályt továbbá az EUMSZ 106. cikk fényében is értékelni kell, amennyiben „különös vagy kizárólagos” jogokat biztosít az elsődleges piac szereplőinek, akik így a másodlagos piacon egyedülként működhetnének.
- 13 Végül a kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy véleménye szerint – a fellebbezési eljárásban ellenérdekű félként eljáró Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni érvelésével ellentétben – a fellebbező társaság nem uniós illetősége és az a tény, hogy a webes platformot az Amerikai Egyesült Államokban található Microsoft Azure szervereken üzemeltetik, nem zárja ki az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztését, mivel ezek a területi elemek nem érintenek egy döntő elemet, nevezetesen a fellebbezőnek az Európai Unió országain belüli működését, amelynek során az európai felhasználók és fogyasztók számára az EU területén zajló rendezvényekkel kapcsolatban információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújt.